

LBRIS

We know

Sándor Halmosi

Tantra și pompă de căldură

Minunile zilnice ale profundeii adaptabilități

Traducere din limba maghiară de Ildikó Gábos-Foarță

Cuvânt înainte de Tamás Halmai

Editura Vinea
București 2025

Cuvânt înainte,
de Tamás Halmai/ 5

CARTEA SEMNIFICAȚIILOR/ 9

LA ÎNCEPUT/ 10
TAPISERII CELESTE/ 11
OARE LA CE S-O FI GÂNDIT/ 12
SUFLETUL PE LACUL TITICACA/ 13
RENAȘTE/ 14
PE VREMEA SCRĂȘNETULUI LINIȘTII/ 15
DEJA DE UN AN/ 16
VA FI SEARĂ / 17)
ERE CU CHIP DE TĂRÂȚE/ 18
A ÎNDRĂZNI/ 20
ȘI ÎN CELE DIN URMĂ/ 21
ÎNAINTEA SĂRBĂTORII SUFLETULUI/ 22
ÎȚI IUBESC STIGMATELE/ 25
POVESTEA E PLINĂ/ 26
NU POT EVOCA/ 27

ÎȚI IUBESC STIGMATELE/ 28
 BEKTAȘI/ 29
 ACUM UN AN LA MAJKPUSZTA/ 30
 MISTERE/ 32
 DOR DE ȚARĂ/ 33
 TREBUIE SĂ MUȘȚI/ 34
 ÎI ZICEM BAUHAUS/ 35
 MAI PUȚINUL/ 36
 ÎN EXISTENȚA PROFUND CENUȘIE/ 37
 O PICĂTURĂ/ 38
 S-A RUPT/ 39

DE LA DURERE LA A DUREA/ 41

TRAG PERDEAUA/ 42
 LANSATOR ANTITANC/ 43
 PRECUM SOLDAȚII DUȘMANI/ 47
 MEREU LA CANOSSA, PE INVERS/ 48
 ECCE NOS/ 49
 PRETUTINDENI PIETRE/ 50
 CÂND SCOATE APĂ DIN STÂNCĂ/ 51
 MUNTEANULUI II/ 52
 N-AVEM DE ALES/ 53
 EXISTĂ UN LOC/ 54
 TACITURNITAS, SILENTIUM/ 55
 CÂND TOATĂ LUMEA/ 56
 DE LA DURERE LA A DUREA/ 57

MAGIA SUTRA/59

NU POT TRECE SUB TĂCERE/ 60

TANTRA/ 61

TANTRA II/ 62

MAGIE/ 63

TANTRA III/ 64

TANTRA IV/ 65

TANTRA V/ 66

MAGIA SUTRA/ 67

TANTRA VI/ 68

TANTRA VII/ 69

TANTRA VIII/ 70

CEALALTĂ FAȚĂ/ 71

DESPRE MAJK AȘ FI VRUT/ 72

DESPRE OBIECTE/ 74

RAZGLEDNIȚE/ 75

TANTRA IX/ 80

TANTRA X/ 81

PÂNĂ LA URMĂ TOTUȘI/ 82

Sándor Halmosi/ 83

LBRIS

We know
books

CARTEA SEMNIFICAȚIILOR

(JELENTÉSEK KÖNYVE)

La început, mare harababură
Printre oameni. Și, cât ai clipi,
harababura asta i-a făcut clarvăzători
și pe cei oscilanți. Atunci și acolo
istoria s-a sfârșit definitiv.
Iar ce nu s-a sfârșit, încă mai oscilează.
De atunci.

Trăim printre tapiserii celeste, aplicate pe beton
Și tot nu vedem oglindirea în materie.
Nici materia, stofa ponosită a sufletului.
Prin metaforele-i translucide se întinde
spre lumină viața ahtiată după ea.
Și naște, uneori ceva viu, alteori ceva imponderabil.
În jurul rugurilor, deșertăciuni grămadă.
Rușinea noastră iluminată din interior de frumuseți.

Oare la ce s-o fi gândit psalmistul în timp
ce implora pentru victorie, oare cine poate fi definitiv,
chiar de nu în totalitate, învins, dacă nu noi înșine,
care nu ne dăm în lături nici de la intrigi,
nici de la cele mai brutale lupte de gherilă,
iar în defensivă ne expunem luminii cu tupeu,
mințindu-ne, cu ochi nevinovați de căprioară,
semenii sau vorbind despre cei fără de prihană,
oare cine e cel care poate sta drept în aceeași umbră
fără să implore, așezând cuvinte amare la picioare
după ce legământul tăcerii va fi trecut, care nu se teme
să proslăvească toate loviturile primite, și care,
printre cei ce împart hrană, se oferă pe el însuși drept hrană?

În corăbii de trestie sufletul pe lacul Titicaca,
în Budapesta celestă, bătută de vânturi.
Când nu pescuim, umblăm pe ape, iar năvoadele
nu cu noi au de-a face. Cale lungă de la pește la pește.
Dinapoia măștrilor reproducerii abia se întrezărește corul.
Nimeni nu cuvântă. Pe toate cele vizibile,
cicatrici impermeabile la lumină.

Îți așteptăm replica,
pentru a numi din nou victima.
Aștepti replica noastră.
Retrăiești infracțiunea.

LIBRIS | We know books
PE VREMEA SCRÂȘNETULUI LINIȘTII
(*Csendbőgés idején*)

Pe vremea scrâșnetului liniștii se rupe digul
dintre noi, iar înapoia golului lăsat de parapet
nimicul. Mă apropii, doar tivul sutanei
unui papă ostenit.

Va fi o apocalipsă liniștită, îmi spune.
Deși iat-o ajunsă până la genunchi.

Deja de un an niciun om n-a fost pe Marte,
n-a umblat pe câmpiile lui Marte,
pe Trafalgar Square, prin piața San Marco,
pe la Ground Zero.
În spațiile liniștii, captivi.

Va fi seară, va trebui să fie seară când vom afla,
pictăm pe ușa noastră semnul, arie apolitică,
sub Binecuvântarea Casei, ponosită, și așteptăm,
rupem fâșii pentru bandaje din tot frumosul
rămas, pentru că numai atât rămâne, și așteptăm,
oamenii buni, chiar dacă mulți, încap în spații mici,
darămite cei ponosiți, cei ajunși până aici, fii risipitori
cu toții, și voluntari, și vameși, dar nici viticultorului
nu-i e ușor, căci ăsta-i abia începutul drumului,
iar ceea ce urmează va fi deopotrivă înălțător
și dificil precum drumul bătut de soare, grămezile
de bandaje atingând picioarele madonei de lumină,
nu suntem demni nici măcar să-i dezlegăm șolele,

dar cine va susține cerul, păi numai asta, grămada asta, când obosește mâna, căci materia obosește, ea obosește cel mai repede, iar alianța trebuie reînnoită zi de zi, exceptând cazul în care *astfel* vor sosi zorii zilei de mâine, și va fi destulă liniște și va fi destulă lumină pentru a urca gunoiul în cea de-a treia zi.